

« zurück blättern vor »

FENDEL subst. m., ab 1574. **1)** ‘Fahne, Feldzeichen, Banner’ – ‘chorągiew, proporzec, znak wojskowy’: 1574 StryjWjaz B4, SPXVI *Piefzych czterzy tyfiące wſzytko w zbroiach łſnących [...] W rozmaitych vbiarach według Cechu ſwego Z Ruśnicami s ſpiſsami á fendlu roznego.* ◦ [LBel.] (1582) 1764–1768 Stryjk.Kr. 494, L *Reytarowie czarni, harde wſparłszy boki, Na frezach, hop hop krzycząc, buczne ſtroią ſkoki; Zaś ćme knechtow z ſpisami pod ſtem fendlów kroczą, Potym za Miſtrzem obóz i dział dwieście toczą.* – SPXVI, L (zan.), SWIL (nieuż.), SW (stp.). **2)** ‘militärische Abteilung unter einem Banner’ – ‘oddział wojska pod jednym sztandarem’: 1582 StryjKron 622, SPXVI *Bernard Sumberg Czech Niemcow Moráwcow z Saxony Ośń Fendlow miał pod ſpráwą [...] Náſzy teź z Litwą w ſiedm ſię Połkow zſzykowáli.* ◦ 1597 Bl 746/9, SZLESWOJ *Zásię Gdańskich Knechtow było sześć Fendlow. Pierwszy był Hetmański.* – SPXVI, SW (stp.) sowie SZLESWOJ. ◊ **Etym:** nhd. *Fähndel* subst. n., ‘Reuterfahne, Standarte; auch Fahnenwache’, GRI. ❖ Die Belege für *fendel* stammen aus drei Quellen des 16. Jhs. und beziehen sich wohl auf deutsche Truppen in polnischen Diensten.

« zurück blättern vor »